

salvator

DAVIDSFONDS

GROENCOMITE

HEEMVRIENDEN

KESSELS DRIEMAANDELIJKS KULTUREEL TIJDSCHRIFT

Nr 6

KEN UW DORP, HEB HET LIEF EN STRIJD VOOR HET BEHOUD
VAN ZIJN SCHOONHEID .

Wij weten dat de 20e eeuw de eeuw is van de vooruitgang, van de onophoudelijke topprestaties, waarvoor iedereen in bewondering staat. Feit is dat de grootste betreuenswaardige offers van de technisering en industrialisering het natuurlijk leven, de schoonheid van 't landschap en de natuurlijkheid van 't menselijk bestaan zijn.

Mei 1973

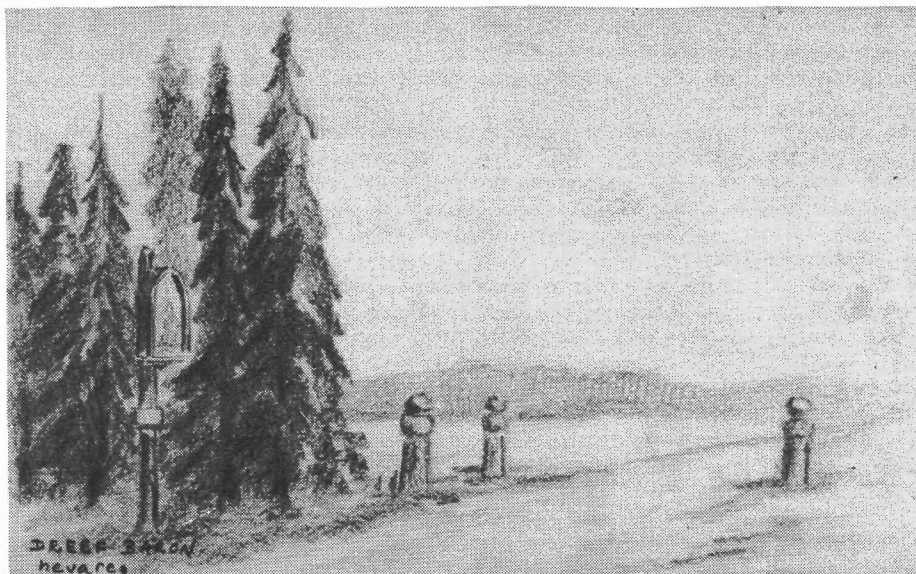
Dit zijn waarden die niet door beton, ijzer of staal kunnen vervangen worden want dat is dode materie en het leven steekt daar hoog boven uit. Eerbiedig daarom het landschap, de natuur die schoonheid schept en de mens vreugdevol stemt. De natuur bevordert het verheven denken en is de bron van alle wijsheid en kennis. Wij mogen blij zijn dat wij in Kessel nog op vele plaatsen eerbied en begrip voor de scheppingskracht kunnen opbrengen, die zich openbaart in alles wat hier leeft. Geen dorp is mij zo lief als mijn geboortedorp Kessel. Het ligt hier zo schoon aan de poort van onze geliefde Kempen, tussen beide Nete armen, rustig en gelukkig als een kind in de armen van zijn moeder. Prachtig vooral vind ik de St. Lambertuskerk waarvan Stan Leurs eens schreef "dat ze de Lentebloesem van de Brabantse Hoog Gothiek is." En nu moet ge eens nagaan, wanneer ge hier op 't kerkhof staat, dan staat ge op de hoogste glooiing van 't dorp en ge schouwt dan recht voor U uit, dan hebt ge daar in de verte de toppen van de bomen, die met hun kruinen als kinderen van de wolken langs de horizont wandelen zou de dichter zeggen. Aan Uw voeten wentelt de vlakte naar 't loopke toe. 's Zomers schieten de beemden hier vol boterbloemen precies of de sterrenhemel heeft er zich in neergelegd schreef C. Buisse.

Links en rechts hebben we binnen kort de bloeiende fruitbomen die allemaal de sierlijkheid en gezelligheid van de Lente verhogen. Aan de achterkant van de kerk hebt ge een unieke mooie balustrade waar kunstkeners alle lof over spreken. Visvijver en Elzen zijn middelpunten van menselijke vreugde waarrond alles weldra te groeien en te bloeien staat met fris en welig lover. Ge hoort er nog de vogels jubelen in takken en struiken. Het geurt er naar hout en loof. Het is hier nog een rijke wildgroei van waterwis waar alle vogels thuis zijn en uitgelaten alsof ze een stuk in hun kraag hebben.

Hier kunt ge nog rustig verpozen en worden de zenuwen niet in de war gestuurd door luidsprekers, snel voorbij rijdende en naar mazout stinkende auto's. Daar is de natuur nog niet vernield, daar vindt ge nog de echte natuur van vroeger waar ge kunt vergeten dat er een wereld bestaat van cement, ijzer en staal, een wereld waarin machines regeren die het tempo van de tijd en 't rythme van 't leven bepalen, van machines zonder ziel en geest die stampen en dreunen en waar de mens aan dezelfde greep van de machine in ijskoude eentonigheid dagelijks zijn wérk verricht voor de boterham en van de mensen slaven maakt.

Toen Kamiel Van Loock, jaren terug woonachtig te Kessel en door de kleinste snotneus van de straat gekend als "Kaputteke" vanuit verre landen terug in Kessel kwam, vroeg ik hem zo op de man af : "Kamiel, gij zijt nu overal geweest zeg me nu eens eerlijk en oprecht : "waar was voor U nu het schoonste plekje op aarde waar ge ooit geweest bent" Gelijk een bom die ontplofte kwam het er uit : D'Elzen, meester! Voilà !

Beste mensen, ik kan niet genoeg zeggen, hoe schoon ons dorp Kessel is. Ge hebt daar op de hoek van de dreef dat oude vertrouwde kapelleke van zovele jaren waarop te lezen staat : " Langs deze weg stel geen voet, of zeg Maria wees gegroet." De zeven masten die het omkransen groeien zo hard precies dat ze blij zijn geen belasting te moeten betalen. 's Zomers wanneer de zon er op te zinderen en te blakeren zit, zijn die masten als "gepoedreerd" machtig schoon. Ge vindt aan de Gasthuishoeve plekjes waar heerlijke rust heerst en waar de natuur voor U wandelt als

een ferm meisje er op uit om in 't voorbijgaan een goeie dag te mogen zeggen.

Ge hebt het kasteel van de Baron dat in een heerlijke warande van bomen te dagdromen staat. Kijk ook eens naar onze heide met haar zacht geurende dennenbosjes waar de lucht nog geparfumeerd is met gezonde harsgeur.

Er is nog zoveel schoonheid van natuurlijk leven op ons dorp te bezingen waarvoor wij de hemel nog mogen danken dat het hier nog zo is; het landschap wat het eens was, de bron van alle natuurlijk leven, van kracht en sterkte, van vreugde en schoonheid.

Maar ... zal het zo blijven?

Gevaren dreigen. In deze daverende moderne tijd hebben alle mensen geen oog meer voor wat nog mooi en goed is. Zij zijn te materialistisch geworden en denken nog maar alleen in cijfers en getallen en geld. Het geld regeert de wereld en heel de wereld staat in dienst van 't almachtige geld.

Het maakt van de mensen karakter- en eerloze schepselen.

Laat ons mens zijn. Mens zijn wil zeggen natuurlijk zijn, want de mens is een deel van de natuur. Wie de weg van de natuur bewandelt is een gezond en gelukkig mens.

U kunt mij geloven of niet, maar 't is zo.

L. Van Rompay

VERKAVELING TOREVEN

Als wij de bevolkingsevolutie in onze omgeving nagaan, dan zien wij die zo wat overal stagneren, zelfs teruglopen. Kessel is nog een van de weinige gemeenten die haar bevolkingscijfer lichtjes zag aangroeien.

Deze stagnatie en achteruitgang kan niemand loochenen. Het geboortecijfer zal volgens sociologen nog verder slinken. Daarom vragen wij ons terecht af, hoe lang en hoe sterk onze gemeente nog zal aangroeien en of het dan nog wel zin heeft dergelijke grote verkavelingen toe te laten.

Het Bijzonder Plan van Aanleg (B.P.A.) voorziet voor deze verkaveling 180 huizen. Wanneer wij met een gemiddelde van 3 inwoners per nieuwbouw rekenen - wat zeker niet overdreven is - moet dus enkel voor deze verkaveling de Kesselse bevolking met vijf à zeshonderd personen aangroeien.

In 1968 telde onze gemeente 5.202 inwoners. In 1972 liep dit aantal op tot 5.326 wat dus slechts een gemiddelde aangroei van 25 personen per jaar betekent. Een bevolkingstoename van $180 \times 3 = 540$ personen kan dus pas ten vroegste binnen de 20 jaar bereikt worden wat wij ten sterkste betwijfelen.

In Kessel wachten honderden percelen al jarenlang op bebouwing en dit terwijl ondertussen nog andere verkavelingen in studie zijn. Daarenboven heeft de gemeente zelf nog een plan uitgewerkt om goedkope woningen te bouwen aan Kessel-Statie. Je ziet dus er is keuze in overvloed. Nochtans blijkt dit alles de ongebreidelde verkavelingswoede van enkelingen niet te kunnen tegenhouden. Als een plaag verspreidt ze zich over ons dorp. Er zouden immers alweer plannen bestaan om gans het zuidelijk gedeelte ter hoogte van de St. Lambertuskerk te verkavelen. Een van de allermooiste zichten op onze geklasseerde gotische kerk zou hierdoor teloor gaan. Zouden wij hier eens niet heel speciaal aan onze oude mensen van het gasthuis denken? Een prachtig aangelegd park zouden zij met vreugde begroeten! Daarenboven biedt deze plek een enige kans om vlak in ons dorp over een aangelegd park te kunnen beschikken.

Wij mogen tevens ook niet uit het oog verliezen dat vooral in het dorp de bevolking veroudert. Kijk even naar onze Dorpsstraat waar je in de woningen praktisch geen kinderen meer aantreft. Deze huizen zullen stilaan leeg komen en de tijd is niet meer zo ver af dat de mensen om financiële redenen liever een oud huis zullen kopen dan er nog een te bouwen.

Een ander feit waartegen wij objectie aantekenen is het volgende : Kessel zou een residentiële gemeente moeten worden. Op dit B.P.A. dat in een volledig landelijke omgeving ligt, laat de gemeente huizenblokken van 4 tot 6 woningen inplanten wat wij niet enkel een zeer ongelukkige oplossing noemen doch volledig in tegenspraak is met de beweringen van Burgemeester en Schepenen zelf die nog niet zo lang geleden in alle kranten lieten verschijnen dat ze de lelijke lintbebouwing niet meer zouden dulden. Enkele jaren geleden werden hier door de diensten van stedenbouw nog percelen geëist met een minimum breedte van 35 m. Hoe rijmt men dat in godsnaam toch allemaal samen ?

Dit plan goedkeuren zet de deur open voor verkaveling van de aanpalende bossen van het Toreven. "Langs de ene kant van de weg wel verkavelen, waarom dan niet langs de andere kant" zullen de mensen redeneren.

Nu heeft het Schepencollege ons wel bevestigd dat zij de eigenlijke bossen van het Toreven nooit voor verkaveling zullen vrijgeven, maar Burgemeester en Schepenen hebben destijds de lelijke lintbebouwing ook veroordeeld...

Uit dit alles besluiten wij dat het ogenblik in ieder geval niet gunstig is om dergelijke grote verkavelingen goed te keuren. Hetzelfde geldt voor iedere andere verkaveling te Kessel die in de huidige omstandigheden enkel bedoeld is om de grondspeculatie in de hand te werken.

Sommigen zullen ons waarschijnlijk verwijten dat wij steeds tegen alles en nog wat protesteren. Nochtans beogen wij enkel in volledige objectiviteit een volledige stopzetting van de onnodige versnippering van het ons omgevende landschap. De laatste jaren zijn de mooie plekjes van Kessel maar al te deerlijk verknoeid geworden en dan denken wij in de eerste plaats aan het prachtige domein de Bist.

In 1968 werd ten gerieve van de gemeentebesturen door R. Delaunois een "Inventaris der Landschappen" opgemaakt. Hierin wordt "de Bist" beschreven als een enig mooi landgoed met merkwaardige bomen en stijlvolle aanleg. Wat blijft er ons nog van over? Toch werd het boek uitgegeven "ten gerieve van de gemeentebesturen..."

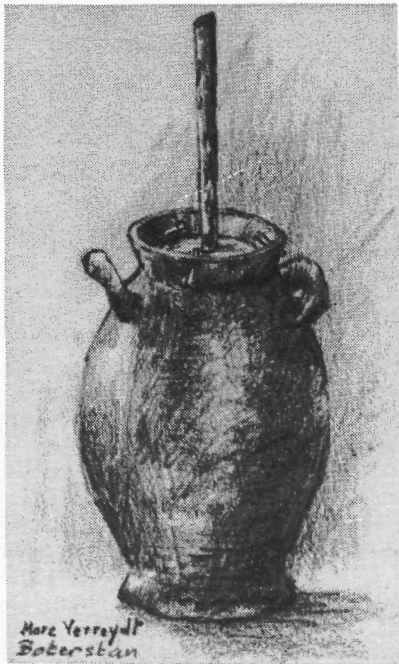

En toch restaureren?...

DE GEITENSTRAAT

De Geitenstraat is voor ons zowat de geschiedkundige benaming voor de vroegere Gemeentestraat. Tegenwoordig is het de Berlaarsestraat geworden. Ik vind deze keuze weinig gelukkig waar wij toch al een Berlaarsesteenweg bezitten en om alle verwarring te voorkomen had ik er toch wat anders op bedacht.

Voor iedere Kesselaar is en blijft het de Geitenstraat. Niet om er de draak mee te steken maar als herinnering aan de twintiger jaren toen iedere bewoner er minstens een paar geitjes op nahield. De verschrikkelijke oorlog was pas achter de rug en de mensen hadden het nog niet breed.

Iedereen boerde nog wat na zijn werk en een potje melk en een klompje boter was zeer welkom in die tijd. Daarbij had je in februari-maart al eens wat vlees in de pot, want voor vele lieden was een "plat" geitje een ware lekkernij!

Bij sommigen werd het lammertje doorgehouden tot kermis, dan was er al wat meer vlees aan en 't plat was er dan af. Wanneer de mensen een "verse" geit hadden, boterden ze in een stenen kruik, een stan of stande genoemd en ze maakten ook platte kaas. Na schooltijd kwamen de klein gasten op de straat spelen met dikke boterhammen met platte kaas en siroop. En of het smaakte!

Geiten dat de mensen toen hadden! Er waren er witte met lange horens en zonder horens, met een sikje en bellekens onder de kin en zonder bellekens! Je zag er gevlekte met wit en bruin en zwart. Effenaf mooi verzorgde dieren, want de mensen hielden van hun geiten. In het najaar zag men ze zelfs met hun geit op wandel gaan! En als men dan vroeg waar ze naartoe gingen, trokken

ze een zeer ernstig gezicht en mompelden iets van "den boekt". We begrepen het toen allemaal niet goed en meenden dat ze eens een-kijkje gingen nemen op de brug over de grote Nete.

De klein mannen mochten af en toe met de kleine geitjes spelen achter de hagen en zij beleefden heel wat lol aan hun gekke sprongen. Mijn moeder heeft toen voor mij ook eens een lammeke gekocht voor 50 cent. Dat moet toen wel de prijs geweest zijn, want later hoorde ik de grote mensen de halffrankstukjes ook een geitje noemen.

Ik heb altijd veel van de Geitenstraat gehouden en nog! Het was voor mij de mooiste straat en de bewoners waren de fijnste mensen. De Geitenstraat

was zowat het begijnhof van Kessel. Vooral het achterste gedeelte vond ik zeer mooi. Er stonden daar nog van die lange lage huizekens zonder verdieping en met rode pannen bedekt. Het oude gemeentehuis met de hoge puntgevel stond er zo rustig en kloek in de achtergrond.

Daar rechtover zag je het huis van secretaris Jef Bouwen met de groene haag waar we eens zoveel meikevers hebben geschud. En dan verder de vier uitersten, de kleine vriendelijke huisjes op het einde van de straat. Bij de Keffer, blokmaker en herbergier, gingen de schooljongens hun fietsen zetten. Ze waren er steeds welkom en mochten er tijdens de hete zomerdagen met een pollepel koel putwater uit een emmer drinken. Af en toe werden er canadabomen gebracht met de urts of mallejan. Die werden daar op de straat aan stukken gezaagd. De straatbengels deden evenwichtsoefeningen op die dikke stammen en liepen er veelal in de weg. Met kermis was het daar café-chantant en er kwam dan veel volk in het "Casino."

In 't zijstraatje woonde de Ridder, huisschilder en fijne duivenmelker die er allemaal blauwe hield en alleen met duivinnen speelde. Met het rekje werd er dan naar het "Casino" gelopen, want toen had men nog geen eigen constateur.

In datzelfde zijstraatje speelden de kinderen met de knikkers. De meisjes "gipten" in een putje en de jongens speelden met de "kastèrs" tegen de arduinen hoekstenen. 's Avonds gingen er de jonge mannen teppe-schieten. "In 't Keizershof, estaminet bode op Lier" woonden Sooi en Adèle "Marchal". Vroeger jaren reden zij met een hondspan naar Lier boodschappen doen voor de een en de andere. Soms gebeurde het dat Sooi met zijn kar van de smalle rijweg moest om de koets van de graaf of een ander edelman door te laten. Die hadden natuurlijk voorrang tot grote ergernis van

Sooi die er dan duchtig op los miljaarde.

In de twintiger jaren was "In 't Keizershof" de supporterclub van de Lierse Sportkring gevestigd. 's Zondags na de noon kwamen de mannen samen en met de fiets trok men er op af. 't Waren er echte en een sterke vent droeg het mooi fanion op de schouder. Op 't hoekje aan het gemeentehuis wonden Jef en Louise. Ze hielden er een winkeltje. Je kon er zowat van alles krijgen. Een toonbank was er niet maar wel veel tafels en stoelen. 's Zondags kwam er de jeugd bijeen. Er werd daar veel met de kaarten gespeeld en heel veel gesnoept. Jef draaide lekkere roomijs van echte melk en pudding en Louise was niet bang er enkele eieren in te klutsen. Voor 5 centen kon je er al een hoorntje kopen; voor 10 centen een rechthoekig koekje en voor 25 cent een rond wafeltje. Jef bedeede de kinderen rijkelijker dan Louise en dat wisten ze heel goed. Buiten aan de smalle uitstalramen stonden ze dan hun kans af te wachten.

Ze verkochten er ook lekkere pekelharing met veel ajuin die Louise zelf inlei. 's Zondagsavonds kwamen er ook al eens mannen binnengevallen die een pintje te veel op hadden. Die aten dan een zoutviske of een pekelharing. In die tijd hoorde je in de late uren wel eens zingen van "hangt er ne pekelharing aan".

Men kon er ook mannekenbladen kopen, o. a. van "Blauwbaard" en appeltjes op een stokje met rode siroop en sigaretten "Pom Pom". Die kon je per stuk kopen en aan 't Loopke gaan oproken als een grote. Louise is eens razend kwaad geweest toen Tist met zijn beervat door het straatje kruidde. Het was er erg bergaf en toen hij van de stoep bolde, klonk het beervat om. De brave vrouw sloeg toen rood en paars uit van emotie en Tist stond er erg geschrokken bij te kijken. Heeft dat mens toen water gegoten en geschrobt !

In de zomer zaten sommige vrouwen in de straat te werken op het raam. Ze maakten paarden handtasjes en kraagjes en wat weet ik al. De kinderen speelden en stoeiden in volle straat, want veel gerij was er echt niet. Al eens een bakkerskar, een brouwer, een boer die naar Emblem om beer reed en een zeldzame automobiel was alles wat er zoal passeerde. De jongens konden toen nog rustig hun mussenklemmetjes spannen in de paardesikken op de rijweg. En die lagen er overvloedig in die tijd.

Het pleintje voor 't gemeentehuis was een waar recreatieoord. Daar waren altijd kinderen. De jongens speelden er voetbal en menig balletje werd door Gust de dikke garde afgepakt. Soms kwamen de drijftoppen en kapnonnen te voorschijn en verstoppertje werd er dagelijks gespeeld. Af en toe reden de bengels met de reep en ze zagen er niet tegenop eens een toertje rond het "Smisstraatje" te rijden. De meisjes speelden huisje op de pui van 't gemeentehuis en deden rondedansen en zongen zo hard ze maar konden van "Klein Anna zat op ene steen" en van "Keeromme".

Een nieuwigheid bij het spel was toen de autopod. De kinderen noemden het een "kerreke". Het was toen nog een armzalig ding gans van hout gemaakt. De "Greef van halfvasten" bracht toen voor sommigen zo'n ding op twee rode houten wieltes met een rubberen bandje. Sommige vaders knutselden zelf zo'n "kerreke" in elkaar en dan waren de wieltes soms meer vierkantig dan rond. Later is daar meer mode in gekomen en noemde men het een trottinette.

Jef Bouwen, de secretaris, was de grote vriend van de kinderen. Ze kregen van hem mooie sigarenbandjes en voor ieder had hij een goed woord. "Gij zult nog wel een Hercule worden" zei hij dan bemoedigend, "een kul zijt ge van nu af aan al " . . . Of "Gij wordt toch zo groot. Ge zijt al tegen Uw haar gegroeid. . ." Een appeltje of een peertje had hij ook steeds op zak en al vielen ze soms erg klein uit, de kinderen waren er danig blij mee. "Ja jong, de klein appeltjes zijn niet groot dit jaar" zei hij dan lachend.

De mensen hadden in die tijd veel meer contact met mekaar. 's Avonds zaten ze overal aan de deur en er werd verteld en gelachen en het ging er echt gezellig aan toe. De mannen lagen veelal zo maar op de stoep tegen de gevels van de huizen en spraken over hun duiven en over de koersen met Verschuieren en Mortelmans. Toen zaten de mensen nog niet te suffen bij een T.V. zoals wij dat nu doen en alles voor evangelie slikken wat daarop verteld wordt.

Enkele keren per jaar trok de fanfare door het dorp en dan dansten de kinderen voor de muzikanten uit. In "De Kroon" bij de Witten Haas werd dan halt gehouden. Voor de deur werd dan nog een deuntje gespeeld en de vrouwen dansten hand in hand in het rond. Binnen dronken ze stevig pinten bier. Ja, toen konden de mensen nog plezier maken. .

Tegenwoordig is de Geitenstraat toch dat niet meer. Er werd al veel aan geknoeid. Het stemmige hoekje heeft nu meer het uitzicht gekregen van een rommelige opslagplaats voor allerlei spul. Erg fraai is het niet. Je moet misschien geboren Kesselaar zijn om het aan te voelen. De rustige sfeer is er door bedorven en dat vind ik heel jammer.

Ghislain Verreydt.

GEMEENTE PLANTTE AAN !

Op voorstel van het Groencomité heeft het Gemeentebestuur op het kerkhof, op de plantsoenen aan de Bist, in de Schoolstraat en voor de St. Lambertuskerk enkele aanplantingen verricht.

Voor de kerk, waar de rustbank nog moet komen, hadden wij eigenlijk liever, zoals door ons voorgesteld, drie lindebomen zien staan. Denken wij even aan de oude linden op onze kerkpleinen van destijds. Het zijn uiteindelijk berken geworden.

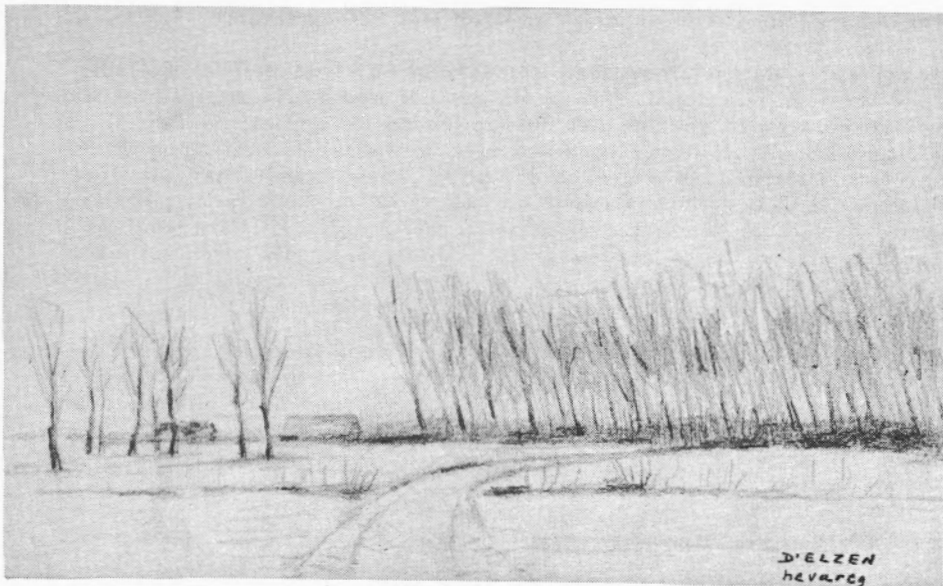
In ieder geval wij vinden het zeer sympathiek dat het Schepencollege op sommige van onze voorstellen positief is ingegaan!

STORTPLAATS VAN RICKSTAL LIERSE STEENWEG

Zoals je wellicht weet is de illegale stortplaats op de Lierse Steenweg ingevolge onze gevoerde actie nu al verschillende maanden afgesloten.

In onze uitgave nummer 4 schreven wij dat ondanks protest van Groencomité, Davidsfonds, Heemvrienden, Socialistische Partij Kessel, K.W.B., de heer Geyselings, enz. door Burgemeester en Schepenen aan de Bestendige Deputatie der Provincie Antwerpen toch gunstig advies werd verstrekt om vergunning te verkrijgen voor de aanleg van dit enorme stort.

Nu is het zo dat ons Schepencollege zich speciaal wil inspannen om beide Nete valleien als natuurgebied te beschermen. Hoe dit echter te combineren is met de aanleg van een stort voor industrie afval in diezelfde Nete vallei is ons een raadsel, doch wij gaan het daar verder niet over hebben.

In ieder geval, het dossier werd in de zitting van 3 april door de Bestendige Deputatie behandeld en het is ons een groot genoegen te kunnen melden dat, ondanks gunstig advies van ons Schepencollege, de aangevraagde vergunning door de Bestendige Deputatie geweigerd werd!

Langs deze weg willen wij dan al de hierbovenvernoemde verenigingen hartelijk danken voor de daadwerkelijke steun die zij ons verleend hebben!

BOOMKAPPERIJ IN DE BIST

Andermaal hebben enkele inwijkelingen in een nog overblijvende dreef ter hoogte van de Kastanjelaan een tiental prachtige beuken geveld. Zeker de helft had kunnen blijven staan. Waarom treedt ons gemeentebestuur niet op zoals in de andere gemeenten? Zij weten toch dat het verkavelingskontraakt een clauseule bevat handelend over de bomen die zo veel mogelijk moeten gespaard blijven?

Practisch iedereen die op het domein de Bist een huis bouwt zijn mensen die de betonnen stad zijn uitgevlucht. Wij dulden dan ook niet dat enkelingen deze mooie omgeving louter om een of andere persoonlijke reden omvormen tot een gelijkaardige steenhoop zoals deze waarvan ze gekomen zijn.

Verder werd ons ook gesignaleerd dat een zekere dame een actie voert om een volledige rij prachtige beuken ter hoogte van de Beukenlaan te laten vellen en dit enkel en alleen om de waarde van haar te koop gesteld bouwperceel te doen stijgen. Het zou in haar bedoeling liggen een garage in te planten waarvoor tientallen beuken moeten sneuvelen. Het Schepencollege dient alle middelen aan te wenden om dit te verhinderen en mag de zaken zo maar niet op hun beloop laten.

Ook wij weten dat het inderdaad gemakkelijker is de mensen volledig vrij te laten in hun doen en laten en dat het niet altijd sympathiek aan doet een politiek te voeren met de puntjes op de i. Het individueel voordeel van een enkeling mag nochtans niet boven zaken van algemeen belang gesteld worden. Wij denken dan in de eerste plaats aan ons leefmilieu en Kessels natuurpatrimonium dat kost wat kost dient gespaard te worden. Het is de plicht van onze verantwoordelijken daarvoor te zorgen en bij een of andere overtreding moeten zij, als onze verkozen gezagsdragers, dan ook de moed durven opbrengen om op te treden. In andere gemeenten kan dat wel, waarom hier dan niet?

Veel narigheid zou kunnen vermeden worden door meer preventief op te treden. Het is toch niet moeilijk de kandidaat bouwers er op te wijzen welke bomen dienen gespaard te blijven. Zo worden onze mensen positief benaderd. In 's Gravenwezel, Schilde, Brasschaat en vele andere gemeenten zijn de beuken en eiken door de gemeente beschermd... en ook op private gronden.

Verantwoordelijke Uitgevers

Romain Verreydt
Fortstraat, 13
2508 KESSEL

Herman Van Regenmortel
Salvatorbaan, 9
2508 KESSEL

Frans Lens
Berlaarsestwg. 31
2508 KESSEL